

[Bækgaard.]

Der er tre grunde til dette forslags fremkomst: nedsættelsen af medicinpriserne, stigningen i råvarepriserne og større lønninger til personalet. Man kan så spørge, om den gennemsnitlige udbyttestørrelse på 50 000 kr. årlig, som forslaget tilsigter, er den rigtige. I overvejelse heraf må man tage de i forhold til andre erhverv ret store omkostninger i betragtning, og desuden må man ikke glemme det store ansvar, der ligger hos apotekerne. I relation dertil vil jeg også gerne nævne, om man mon ikke burde se lidt på 50 års grænsen for provisorer.

Hvad udbyttets størrelse angår, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det kun er apotekererhvervet, som har en fond, der er lovbestemt i forhold til dets indtægt. Ved at studere denne fonds årsregnskab ser man, at en stor formue på 50 mill. kr. er ret iøjnefaldende. Derfor vil spørgsmålet om de ændrede afgiftsbestemmelser i lovforslaget være: er de rigtige? Mon ikke det kommende udvalg burde have sin opmærksomhed henvendt på, om der skulle være udvej for billigørelse af medicin og andre ting af det store overskud på mellem 9 og 15 mill. kr. årlig de sidste år, som fondet har liggende. Jeg vil også gerne henlede opmærksomheden på fondens bestyrelsesudgifter. Står de i rimeligt forhold til f. eks. lønninger og honorarer til visitatorer og opiumstilsyn?

Mit parti finder det naturligt, at apotekerfonden træder til under forhold af den art, der er nævnt i § 1, punkt 1, i forslag til lov om ændringer i lov om apotekervæsenet. Hvad angår § 1, punkt 2, vil jeg gerne spørge, om vi ved tilstutningen til fællesmarkedet ikke netop må give folk med udenlandsk uddannelse hjemmel for ansættelse i det danske apotekervæsen.

Med hensyn til § 1, punkt 3 og 4, burde udvalget have sin opmærksomhed henvendt herpå, for det må være et indgreb i den private ejendomsret. Indretningen af et apotek kan vel ikke være et større problem end den tilsvarende indretning i mange andre erhverv.

Det bør stå ganske klart i loven, at apotekerfonden dækker en apotekers tab ved nedlæggelse af et apotek. Det må da være en selvfølge, at de penge, der udgør apote-

kerfonden, og som er skaffet til veje af apotekerne selv, netop skal bruges til at dække sådanne tab.

Med hensyn til apotekernes vagttjeneste vil jeg henstille til udvalget, at der bliver foretaget en undersøgelse af behovet derfor. Nok ved jeg, at med et privilegium følger visse forpligtelser, men det vil være forkert ved lov at binde personalet til at være på et apotek, hvor der så godt som intet behov er for vagttjeneste. Måske vil man ved en sådan undersøgelse også komme til klarhed over, om det nuværende antal apoteker er det rigtige.

I § 1, punkt 11, tilsigter man forskellige afgiftssatser af omsætningen. Kan det ikke virke uheldigt f. eks. ved salg til større kunder?

I § 1, punkt 12, er meningen vel den, at apotekerne søges stillet op efter en bestemt lønningsklasse. Det vil altså sige, at et erhverv stilles lige med fastansatte. Er det den højtærede ministers mening, at staten bl. a. gennem regulering over medicintaksterne vil lægge et erhvervs indtjening fast? Det ærede medlem hr. Hagen Hagensen var inde herpå, og jeg finder hans udtalelser rigtige. Med hensyn til tinglysningsdeklaration på apotekerejendomme kan jeg som nævnt ikke se andet, end at det også er et indgreb i den private ejendomsret.

Jeg har ikke flere bemærkninger at gøre, men mit parti vil vente og se det resultat, udvalget finder frem til, og så gøre nogle bemærkninger ved anden behandling.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Må jeg indledningsvis takke samtlige ordførere for den velvilje, man har modtaget lovforslagene med, selv om der også har lydt kritiske bemærkninger: det havde jeg nu også ventet.

Det ærede medlem hr. Mørk — og det gjaldt for så vidt alle ordførerne — gav udtryk for, at de afgiftsbestemmelser, der findes i apotekerloven, var udviklede. Det kan vi ikke blive uenige om, og jeg kunne også ønske, at man ved senere revisioner kom et skridt videre ad forenklingens vej, selv om den nu foreslåede ændring betyder en forenkling i forhold til tidligere. Selve reglerne skulle ikke være mere udviklede, end at almindelige mennesker uden for apotekernes kreds også kunne forstå dem.